

HECE TAŞLARI

aylık şiir dergisi

117.on5kasım2024

hece taşları

aylık şiir dergisi

yayın yönetmeni

tayyib atmaca

son okuma

metin özarlan

mogan gölü

kapak fotoğrafı

metin özarlan

mogan gölü

muhabbet yeri

haydarbey mh.32077.sokak

armada/2 d blok nu: 6

onikişubat/kahramanmaraş

0535 391 92 50

www.hecetaslari.com

hecetaslaridergisi@gmail.com

10. yıl. 117. sayı 15 Kasım 2024

issn 2149-4509. (e-dergi)

BU SAYIDA

- Tacettin Şimşek / Satranç Şiir 1- Aşk Perdesi / 3
- Ahmet Efe / İman ve Ümit / 4
- Yusuf Dursun / Yurdum Var Benim / 5
- D. Cem Gürdal / Derman / 6
- Kenan Yavuzarslan / Gazel / 7
- Əliağa Kürçaylı / Dəniz / 8
- Ahmet Kâfî / Gazel- 4 / 9
- İbrahim Sağır / Kader Böyle Getirdi / 10
- Ahmet Urfalı / İkircik / 11
- Ekrem Kaftan / Yazarız / 12
- Ali Ağır / Gözlerin / 13
- Əyyub Qiyas Abasov / Bəyaz Paltar Geyərəm / 14
- Mehmet Durmaz / Hüseyin Kaya'nın Sessiz Rüya'sında Bana Fısıldadıkları / 15
- Musa Serin / Sevinirsin / 16
- Elnur Arslanbeyli / İnşallah / 17
- Fatih Kandemir / Bahtiyar / 18
- Hüseyin K. Ece / Yol Vardır Girift ve Uzun / 19
- İlahə İbrahimifərd / Tut Ağacı / 20
- Ahmet Yıldırımtepe / Bir Heves Uğruna / 21
- Muzaffer Uslu / İnsanoğlu / 22
- Mehmet Mumcu / Bırakın! / 23
- Metin Özarlan / Mogan'da Gün Batımı / 24

● Tacettin Şimşek

Satranç Şiir 1-Aşk Perdesi

Gam çekenler

kalbin ilham

perdesinden

girdiler

Kalbin ilham

perdesinden

nağmeler

estirdiler

Perdesinden

nağmeler

ikram edip

emzirdiler

Girdiler

estirdiler

emzirdiler

sevdirdiler

● Ahmet Efe

İman ve Ümit

Kapanmaz Allah'ın kapısı dostum
Bir kapı kaparsa bin kapı açar...
İmtihan etse de derd ü gam ile
Kulunu bir günâ bırakmaz naçar...

Kararan gecenin sabahı vardır
Cümle sıkıntının felahı vardır
Şu gönül kuşunun ilahı vardır
Hem pervaz eyleyip göklerde uçar...

Batmaz tevekkülün gemisi asla
Sen sen ol sırtını Allah'a yasla
Ömrünü geçirme kederle, yasla
Acının çölünde ne güller açar...

Cehalet yurdunu çarçabuk terk et
imanla, ümitle kalbini berk et
İblisin yolundan hemence çark et
Besmele çekersen yanından kaçır...

Vefasız yâr için boş yere yanma
Bir çürük direğe asla dayanma
Ahmed'im gaflete düşüp aldanma
Can kuşu kafesten ansızın uçar...

● Yusuf Dursun

Yurdum Var Benim

Sınır boylarında nöbet bekleyen
Görünür görünmez ordum var benim.
Şühedayı sinesinde saklayan
Al bayrak dokulu yurdum var benim.

Benim, dost bağına selam yollayan;
Benim, mazlumları canı belleyen.
Fitne fesat için fırsat kollayan
Namert kapısında merdim var benim.

Üstte mavi gökle altta yağız yer,
Vatanı bekler ki cihana değer.
Bir çakal kokusu alırsa eğer,
Destanlar yazdıran kurdum var benim.

Mevlana'yım, Yunus'um ben ezeli;
Bu topraklar bana dünya güzeli.
İki Cihan Serveri'yle bezeli
Dilimde gül açan virdim var benim.

Yalnız Türkiye'mde çıkmaz avazım,
Gönül coğrafyamda çalınır sazım.
Yüce Rabb'im, kabul eyle niyazım;
Kızılelma gibi derdim var benim.

● D. Cem Gürdal

Derman

Felek dertten yana cömert davrandı
Ektiđi her tohum bire dört verdi
Ben derman ararken türlü derdime
Eski derde derman yeni dert verdi

Talih kuđu kondu derken bađuıma
Yeniden su kattı piğumiş ağuıma
Bir ahu gzly taktı peğuıme
Kurtul diye türlü türlü Őart verdi

Kim kurtuldu feleđin kemendinden
Mecnun oldu Kays Leyla'nın fendinden
Dedi mađrurlanma sen kork kendinden
Bu seferki sınavımı sert verdi

Sis dolandı servi gibi bağuımda
Ayaz yedim baharımda kığuımda
Bulamadı bir crk yer dığuımda
İcerimden kemirmeye kurt verdi

Bir derdim yok servet ile var ile
Ömür sürdüm namus ile ar ile
Böyle kale zapt edilmez zor ile
Cok Őükür ki rakibimi mert verdi

● Kenan Yavuzarslan

Gazel

Her düşünüm anlam bulur mutlanır sayenizde
Her sabah bayram olur kutlanır sayenizde

Ey! Güneşten damlayan sevginin rengi gözler
Dünya her dem bal olur tatlanır sayenizde

Aşka ferman yazdırır cennetin dengi gözler
Şarkılar kıymetlenir dertlenir sayenizde

Böyle kor yangın değil dünyanın cengi gözler
Ten ateşten bir saten sırtlanır sayenizde

Yok mu bir an merhamet bahşedin çengi gözler
Cümle hüznüm cümle gam kıtlanır sayenizde

Bir tebessüm eyleyin çağlatın bengi gözler
Dar sırattan kaygısız atlanır sayenizde

Olsa her gün ölmeden kalbimin sengi gözler
Kör tohumdan can bulup çatlanır sayenizde

Bir elâdır ömrümün aşka ahengi gözler
Her bakıştan bir umut katlanır sayenizde

Yoksanız noksan *Kenan* ufka bir yangı gözler
Ömrü zahmet aşk için katlanır sayenizde

● Əliğa Kürçaylı

Dəniz

Sən o qədər genişsən ki,
Yerləşər bir cahan sənə.
Bu ulduzlu kainat da
İnan, sığır gen sinənə.

Sən o qədər dərinsən ki,
Bu dərinlik içində sən
Göz görməyən, əl çatmayan
Min xəzinə gizləyirsən.

Sən o qədər təmizsən ki,
Sularına baş vuranda
Elə bil ki, uçuram mən
Bir buludsuz asimanda.

Gah durğunsan ayna kimi,
Gah coşğunsan, narahatsan.
Çırpınanda şir kimisən,
Bir quzusan susub yatsan.

Mənim ola dərinliyin,
Genişliyin, qüdsiyyətin.
Gah çalxanan, gah durulan
Bu dəlisov təbiətin.

● Ahmet Kâfi

Gazel -4

ciğirimde göz göz su, ya bu vâveylâ nedir
mecnûn'um, yordamsızım; leyl nedir, leylâ nedir

kaşığım kırılıyor, dönmesem de pilavdan
eteğimdeki cinnet, ki savruk belâ nedir

her dem ah ediyorum, yazık yerde kalıyor
aşkımı fırlattığım şu arş-ı âlâ nedir

kim ölmüş, sabah erken ocağımda bir alaz
bu mechûl, bu nâgehân, bu ıssız salâ nedir

ervâh-ı âlem derler, meyhânedir o bana
elestü bi rabbiküm ve gâlû belâ nedir

selâm olsun *kâfi'*yi musallaya koyana
ahmed'i namazıma yüz çevirten lâ nedir

● İbrahim Sağır

Kader Böyle Getirdi

Döktün bana içini çekinmeden açıkça,
Seni daha çok sevdim ruhunu tanıdıkça.

Yürüyüşün de edâ, duruşunda ahenk var,
Efsunlu gözlerinde her bahardan bir renk var.

Umutsuzluk okunu sapladın yüreğime,
Visâline zırh çekip kapladın yüreğime.

Senden bir dileğim var aman küsme, darılma,
İçimi aydınlatan yüzünden mahrum kılma.

Sesini esirgeme, gülüşünü saklama,
Sihirli bakışların merhem olsun yarama.

Duygularına sonsuz saygım var, hürmetim var,
Seni bekleyeceğim gönlün olana kadar.

O edâlı duruşun gönlümü benden çaldı,
Şu ömür takvimimin bitmesine az kaldı.

İçin için ağlayıp hep seni anacağım,
Güzelliğın uğruna kavrulup, yanacağım.

Senden bir dileğim var aman küsme, darılma,
İçimi aydınlatan yüzünden mahrum kılma.

● Ahmet Urfalı

İkircik

Başımda kaygılar içim hep yara
Yazarım desem de yazamıyorum
Bin türlü çilede yoruldu gönlüm
Çözerim desem de çözemiyorum

Yazın ortasında karakış oldu
Dostun acıması kem bakış oldu
Kalbimi derinden bir yakış oldu
Kızarım desem de kızamıyorum

Çiçekli dalımı hoyrat el kırdı
Delice boranlar hırçın yel kırdı
Gönül hanesini çatal dil kırdı
Üzerim desem de üzemiyorum

Dört yanı baharlı bir bahçe kursam
Gördüğüm düşleri hep hayra yorsam
Bir gezgin misali dolaşıp dursam
Gezerim desem de gezemiyorum

Merhametle dolsa bilginin tası
Silinse gönlümün matemi yası
Işığını yaksa sözün en hası
Sezerim desem de sezemiyorum

Her ahım Tanrı'ya bir yakarıştır
Niyetim güzele hoşça varıştır
İnsanlık yolunda mutlu barıştır
Düzerim desem de düzemiyorum

● Ekrem Kaftan

Yazarız

Sanmayın bir güzele meftûnuz da yazarız
Bezm-i elestten beri dil-hûnuz da yazarız

Görürüz her zerrede ilâhî güzelliği
Hepsini halk edene medyûnuz da yazarız

Kalbimizin âteşi gözyaşı olup akar
Dîvânlarda geçmeyen Mecnûn'uz da yazarız

Az kalsa da ehl-i dil dilimizden anlayan
Mekteb-i aşktan en son mezûnuz da yazarız

Bakmayın arz üstünde gezip tozduğumuza
Nice güzel gönülde medfûnuz da yazarız

Gönül ummânımızın ufku asla görülmez
Sûre-i Kalem'deki ilk Nûn'uz da yazarız

Kâfi değil yazmaya söz ve kalem dostluğu
Âsumânda Şems gibi meskûnuz da yazarız

● Ali Ağır

Gözlerin

Afakıma gerilen,
Mahyadır ah gözlerin.
Gönlümde nakış nakış,
Bir oyadır gözlerin.

Tutar, geçen zamanı,
Bahar kılar hazanı,
Uykumun en hoş ânı,
Bir rüyadır gözlerin.

Başıma taç ettiğim...
Kahvesinde yittiğim,
Dalıp dalıp gittiğim,
Bir hülyadır gözlerin.

Neşeme neşe katan,
Gökyüzümü donatan,
Gecemi aydınlatan,
Bir ziyâdır gözlerin.

Aşk narını yaktığım,
Muhabbetle baktığım,
Irmak ırmak aktığım,
Bir deryadır gözlerin.

● Əyyub Qiyas Abasov

Bəyaz Paltar Geyərəm

Ölərəm xəbərim olmaz
Bunu mənə kim söyləyər.
Bəlkə anam, ya sevgilim,
Bəlkə də həkim söyləyər.

Eşidib ağı səsini
Çaşıb qalaram bəlkə də.
Mən qatarla, uçaqla yox
Ölüb gedərəm ölkədən.

İynəsiz, sapsız biçilən
Bəyaz bir paltar geyərəm.
Bəlkə ilk dəfə ömrümdə
Paltarımı dar geyərəm.

Mənə uzanan əllərin
Salamın ala bilmədim.
Ömürdən aldığım buymuş,
Qalanın ala bilmədim.

Gözündə qaldım bir qızın,
Qəlbinə keçə bilmədim.
Üstümə torpaq atmadı,
Qəbrimə köçə bilmədim.

Başdaşım üstə yazın ki,
O qız mənə yar olmasın.
Qəbrimi yekə qazın ki,
Sonra yerim dar olmasın

Hüseyin Kaya'nın *Sessiz Rüya*'sında Bana Fısıldadıkları

Bana söylüyorsun biliyorum Hüseyin "hastasın sesinde kuş yorgunluğu / ellerin eylele yürüyen yaprak" Evet, bu dizelerindeki durum tespiti beni işaretliyor, beni sobelıyor. Hangi beni? Şiir ormanında saklambaç oynayan bütün "ben"leri.

Öyle değil mi Hüseyin? "Aşınayız melali anlayan nesle" ve uzağındayız içinde debelenip durduğumuz dünya denizinin. Ne de olsa şiir denen bir teknedeyiz. Dalgalar, fırtınalar, ayazlar; sancılar, sayrılar, kırıklar... Geçip gider yanımızdan. Şiir var... Şiir var...

"Mermer şadırvanlarda şakırdayan su"ların gördüğü "sessiz rüya"larda şiir sayıklamaya devam et Ya Hüseyin. "Hâfız'ın kabri olan bahçede" yeniden güller açsın. Rintler ölmesin Hüseyin! Yoksa kim bahçıvan olur bu dikenli bahçeye?

"Yorulduğun yerde bitmiyor dünya / değilmiş ilacı her şeyin zaman" demesen iyiydi Hüseyin, demesen iyiydi. Ne ki dedin, ne ki duydum... Şimdi "bir el çıkarmaya başladı bohçamızdan lavanta çiçeği kokan kederleri" Oysa ben onları yıkayıp, ütüleyip, katlayıp, aralarına da lavantalar serpip koymuştum kalbimin kilitli sandığına. "Unutuşun o tunç kapısını kırıp attın."

Ya Hüseyin! Sen de görüyorsun işte. Yapay zekânın doğal yürekleri, organik zihinleri yok ettiği bu çağda sözün belkemiği kırılmış, kelam ayağa düşmüşken eprimiş imgelerden, eskimiş kafiyelerden, yıpranmış rediflerden kaçıp kendi sesinle seslenmek ne kadar zor! Hadi seslendin diyelim, ya duyulmak? Boş ver sen bu ihtiyar kalem emeklisini. Arı, çiçek çiçek gezmekten vazgeçmez balın kıymeti bilinmiyor diye. Gez Hüseyin gez...

Şimdi benim içimin ovalarında hüznün, yılkılığa bırakılmış safkan bir yarış atı gibi ılgarlanmaktadır; eyersiz, dizginsiz, semersiz, yularsız... Şiirin yeşerdiği her yerde durup koklamaktadır maziyi. Sonra tekrar koşmaktadır menzilsiz, hedefsiz, kaygısız...

"Beni öyle hatırla bitmeyen bir hazanla" diyorsun ya! Hah işte ben de sana öyle sesleniyorum. Sen de bizi hatırla; bizim de acımız acı, bizim de kuytularımızda ezildikçe kokan menekşelerimiz, fesleğenlerimiz var aynen dediğin gibi "gölgesiyle konuşan sessiz bir menekşenin / rüyalarında kaldı gözlerimdeki acı."

Şiir şiir kanayan bir dille ben de sana adıyorum sesimi, sesin hep şiir koksun Ya Hüseyin, sen de seni anla ve sahip çık sesine "Sana bir kere daha acılar adıyorum / bu sızılı bu kanlı sunağında kalbimin"

Sevinirsin

Fistanının renklerinde
Al konuşur sevinirsin
Ağaçların ucu yerde
Dal konuşur sevinirsin

On dördünde ay gibisin
Ok atacak yay gibisin
Türkü dolu çay gibisin
Dil konuşur sevinirsin

Çıkıversen bahçelere
Ağır ağır bassan yere
Renk cümbüşü pare pare
Gül konuşur sevinirsin

Eser rüzgâr savurunca
Saçlarını okşar gonca
İki rüzgâr bir olunca
Yel konuşur sevinirsin

Gamzelerin yanağını
Şenlendirir aşk bağını
Kiraz gibi dudağını
El konuşur sevinirsin

Konuşurken sözlerinde
Işık yanar gözlerinde
Nokta nokta yüzlerinde
Çil konuşur sevinirsin

Hele birde ince belden
Kelam tatlı gelir dilden
Sarılınca ta gönülden
Bel konuşur sevinirsin

Dağılınca birden sızı
Gönül ister yapar nazı
Açılınca bazı bazı
Kol konuşur sevinirsin

Andaç diye bir tel saçın
Savrulurken biçim biçim
Kerem yandı Aslı için
Çöl konuşur sevinirsin

Görmeyince gönül soğur
Güzellikte varsa uğur
Haydi, yürü ağır ağır
Yol konuşur sevinirsin

● Elnur Arslanbeyli

İnşallah

İgid meramına çapır dünyada
Aşig sevdasına dolur inşallah
Here öz tayını tapır dünyada
Here öz-özünü bulur inşallah

Bu yerler ov yeri güzel seyranı
Gözlerde aranmaz könül heyranı
Dembedem yetişir merdin dövranı
Namerdin irengi solur inşallah

Mühennet boynuna sarılma bele
Erknen gapısına varılmaz bele
Emanet-emanet darılma bele
Bir gün de biz deyen olur inşallah

● Fatih Kandemir

Bahtiyar

İşte şimdi bahar geldi gönlüme
Goncalar bahtiyar güller bahtiyar
Talih bu sefer çok güldü gönlüme
Denizler bahtiyar çöller bahtiyar

Arzum kanatlandı muradım coştı
Bu müjde ne kadar ne kadar hoştu
Irmaklar çağladı nehirler taşı
Çaylar mutlu mesut göller bahtiyar

Bu huzur bu sevinç bu kıvanç başka
Her yürek tanısa yaşasa keşke
Viran gönül hanem döndü bir köşke
Sazda hüznün çalan teller bahtiyar

Bulut mutluluktan ağlıyor artık
Âh u zâr karalar bağlıyor artık
Gönül yarasını dağlıyor artık
Ateşler bahtiyar küller bahtiyar

Demek ki arayan onu bulurmuş
Sabredene sabrı da kâr kalırmış
Bahar gelirse de böyle gelirmiş
Ağaçlar bahtiyar dallar bahtiyar

Gülen yüzüm ilk kez söyledi doğru
Her şerde var imiş bir hayra çağrı
İlaçsız tabipsiz kesildi ağrı
Kemahlıyı seven kullar bahtiyar

● Hüseyn K. Ece

Yol Vardır Girift ve Uzun

Yol vardır girift ve uzun
Yol vardır yüreğe varır
Yarısı nedir dokuzun
Bu gidiş nereye varır

Bulutlar neden bembeyaz
Denizler niçin masmavi
Nerede bulunur her yaz
Garip bir serçenin evi

Sular şarkı söyler mi
Ağlar mı ceylan yavrusu
Acıları bal eyler mi
Bir gün kaylûle uykusu

Vuslat nedir firak nedir
Ayrılık şarkıları ne
Soru nedir merak nedir
Hakikat midir efsâne

Hayat bir seraptır demek
Düşü yaşamak demektir
Bunca çaba bunca emek
Ağulu aşî yemektir

Yollar vardır sonu gelmez
Bilinemeyen sır gibi
Yollar vardır akıl ermez
Gelip giden asır gibi

● İlahə İbrahimifərd

Tut Ağacı

Qədim ağacda, tuta bax, tuta
Onun dadına, çətin, dad çata

Tutumuz bu il nə yaman çoxdu
Doşab düzəldən nənələr yoxdu

Tökülür yerə, qara, qirmizi
Doydurur bu tut, ördəyi - qazı

Tut ağacları, böyük bir bağdı
Bir yanı dərya, bir yanı dağdı

Tez gəlin, silkələyim ağacı
Siz də bir çadra tutun ay bacı

Sən çox möhtəşəmsən, tut ağacı
Yayda sərin kölgən can əlacı

Əcəb yazın ən gözəl anıdır
Bu tut min bir dərddin dərmanıdır

Doşablar şahı, tut doşabı
Gülablardan, qızıl gül güləbi

● Ahmet Yıldırımtepe

Bir Heves Uğruna

Bir ömür bekledim durdum baharı.
Ne çimenler bitti ne çiçek açtı.
Mahpus oldu kaldı, kovanda arı.
Ne ırmak çağladı ne kuşlar uçtu.

Dümdüz ovaları bürüdü duman.
Karışmış ayrılmaz sap ile saman
Derler ki, gönül bu dinler mi ferman
Yakın ırak geldi, gurbeti seçti

Sesinden usandı akan nehirin
Efsunlu havası sardı şehirin
Endamına kandı sahte mihirin
Ağulu şerbeti bal diye içti

Denizi görünce gölü unuttu
Kombiyi görünce külü unuttu
Yapma çiçeklerden gülü unuttu
Gurbeti yeğledi, sıladan geçti

Sevdayı papatya, gülde aradı
İçtiği kahvede, falda aradı
Yetmedi parada, pulda aradı
Kuş gibi diyardan diyara göçtü

Somun ekmeğinden bıktı diyorlar
Kurduğu yuvayı yıktı diyorlar
Cahildi, başını yaktı diyorlar
Şehirden ardına bakmadan kaçtı

● Muzaffer Uslu

İnsanoğlu

Asırlardır bu yoldan yürüdü nice canlar
Hani o ihtiraslar, arzular, heyecanlar?
İnsan kolay unuttur, nerde canı yananlar
Ders almaz acılardan, arsızdır insanoğlu...

Kimi ölüm yok gibi zevk-û safâya dalar
Kimi göz göre göre gözden sürmeyi çalar,
Kimi yetim hakkını göz önünde bohçalar
Haram helal unuttur hırsızdır insanoğlu...

Olmadık günah işler bir lahzalık haz için
Bazen ocaklar söner bir çift güzel göz için
Ömürler çürür gider üç metrelik bez için
Giderken eli boşdur kârsızdır insanoğlu...

Ferhat, dağları deler; Kerem, yanar aşkından
Mecnun çöllere düşer; vazgeçmez inadından
Eski sevdalar geçer çođumuzun yâdından
Hakiki aşktan uzak, yâr'sızdır insanoğlu

Başka başka duyulur bu trende "hayhay"lar
Oysa tek bir menzile götürür bizi raylar
Her şey dünyada kalır; gökdelenler, saraylar
Aynı çukura girer; yersizdir insanoğlu...

● **Mehmet Mumcu**

Bırakın!

Akıl tez unuttur vicdan unutmaz
Geceler bitmesin tan yerde kalsın
Çocuklar ölüyor dünya durmuyor
Yaşatmayan şeref şan yerde kalsın

Boğulsa mahkeme ahlak su yutmaz
Vicdanı olmayan can yerde kalsın
Zalimin zulmüne hesap sormuyor
Hakan yerde kalsın han yerde kalsın

Bu sular tutulmaz bu maya tutmaz
Başına koyduğun nan yerde kalsın
Kanayan yarayı kimse görmüyor
Damara dönmeyen kan yerde kalsın

● Metin Özarslan

Mogan'da Gün Batımı

Gören gözü coşturur
Mogan'da gün batımı
Buzda od tutuşturur
Mogan'da gün batımı

Gölde karabataklar
Yüzer güzellik saklar
Kara kalpleri aklar
Mogan'da gün batımı

Gecikmeden gidedur
Gezmek kutlu edadır
Çeşni ruha gıdadır
Mogan'da gün batımı

Göl sarı, ağaç sarı
Güne çalar sazları
Kuşatır son baharı
Mogan'da gün batımı

Ne âşık uslandırır
Ne maşuku kandırır
Haşim'i kiskandırır
Mogan'da gün batımı